

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

C. 19. Circa Irregularitatem ex defectu animæ & corporis prouenientem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

CAPVT XIX.

Circa Irregularitatem ex defectu animæ, & corporis prouenientem.

DVBIVM XXXV.

An Episcopus possit in Irregularitate orta ex amentia non perpetua, dispensare?

198
Nonnulla
recolo de
ignorantia
& amentia.

REcolo ignorantiam, quæ ministerium Ordinis exercere non permittit, constituere hominem irregularem. Hæc autem ignorantia non est illius scientiæ, quæ à Tridentino *sess. 23. c. 4.* pro singulis Ordinibus requiritur, sed quæ vsum Ordinis suscepti omnino impedit. Defectus vero scientiæ à Concilio requisitæ impedit sub graui piaculo, ne constante Ordo suscipiatur. Certè amentia (quæ est alter animæ defectus) constituit irregularem, non solum quando est perpetua; sed & quando fuit ad tempus, ita ut licet sanitatem quis recuperauerit, adhuc sine dispensatione promoueri non possit. *Cap. Maritum. 33.* Quod intellige de amentia, quæ est per modum habitus, scilicet fundata in naturali complexione, & propria organorum læsione: non de illa, quæ profluit ex aliqua febre, aut qualitate transiente, qua cessante cessat amentia. Quæserim vero, num in huiusmodi amentia non perpetua irregularitate possit Episcopus dispensare?

199
Potest quidem.

Potest quidem non solum ad utendū Ordinibus susceptis, sed etiam ad illos suscipiendos. Quia recuperata iam sanitate aptus fit quisque ad Ordinum exercitium, & examen vero huiusce aptitudinis videtur ad Episcopum immediatum Pastorem, quam ad Pontificem pertinere, Sic Maior. *de irregul. l. 2. c. 14.* Indicat Sayr. *l. 6. thes. c. 13. n. 3.*

200
Non potest.

Minimè potest. Quia nullibi inuenitur Episcopo potestas huiusmodi concessa. Ita Suar. *d. 51. sect. 1. n. 5.* Bonac. *to. 1. d. 7. q. 2. pun. 2. n. 23.* citans alios.

201
Hoc probabilius.

Probabiliorem hanc reor esse sententiam. Nam cum non adsit textus hanc dispensandi potestatem impertiens Episcopo, cogimur asserere solius Pontificis autoritate posse ordinibus initiari, qui semel in amentiam per modum habitus incidit.

DVBIVM XXXVI.

Ignorantia, quæ ministerium Ordinis exercere non permittit, consistitne irregularem?

202
Non cõstituit irregularem.

Non cõstituit irregulare. Quia in *c. Illite. rator.* non dicitur, huiusmodi ignorantia irregularē efficere, sed præstare impedimentū Ordinis suscipiendi. Sic Henr. *l. 10. de Ordine. c. 16. n. 2.* Garcia *de benef. p. 7. c. 7. n. 19.*

Irregularem constituit. Quia indico *c. Illite. rator*: eodem modo accentur à suscipiendis Ordinibus illiterati, ac vitati corpore. Sed corpore vitati in omnium sententia irregulares sunt: ergo etiam hi illiterati irregulares erunt. Ita Nauar. *sum. c. 27. n. 205.* Sayr. *l. 6. thes. c. 6. n. 5.* Suar. *d. 51. sect. 1. n. 8.* Auila *p. 7. d. 4. dub. 1.* Bonac. *to. 1. d. 7. q. 2. pun. 1. num. 2.* & alij apud ipsos.

Si tanta sit ignorantia, ut ministerium Ordinis exercere non permittat, constituit. Hæc probabilius.

DVBIVM XXXVII.

An Hermaphroditus, in quo sexus virilis, & femininus aque inualefcit, sit iure diuino incapax Ordines suscipiendi?

INTER defectus corporis primo potest enumerari possessio vtriusque sexus virilis, ac femineæ: in quo si præualeat sexus femineus, incapax esse videtur characteris suscipiendi. Quia absolute femina, & non vir esse reputandus. Quæserim autem, an ille, in quo æque sexus virilis & muliebris inualefcit, sit iure diuino incapax Ordines suscipiendi?

Incapax non est: Quia nequit absolute femina reputari. Sic nonnulli, quorum sententiam non esse reiiciendam omnino, indicat Palao *de cens. d. 6. pun. 1. n. 1.*

Incapax iure diuino est. Quia nequit absolute vir reputari. Ita plures Doctores, quos citat Sayr. *l. 6. thes. c. 8. n. 24.* & Bonac. *to. 1. d. 7. q. 2. pun. 2. n. 15.*

Ego quidem existimo æque id incertū esse in vtraque sententia: cum neque absolute vir, neque absolute femina ille sit appellandus.

DVBIVM XXXVIII.

Hermaphroditus, in quo sexus virilis præualeat, si defectus notus sit: estne irregularis?

SI defectus non sit notus, irregularem non esse, plures censent. Toletus *l. 1. c. 6. n. 6.* Martin. Fornar. *de Ord. c. 3. n. 1.* Quæstio vero est, an sit irregularis, si defectus sit notus?

Irregularis non est, quia non est irregularis eunychus à natura, & qui in pede habet sex digitos: non enim videtur esse deformitas deformitatem causans. Haud aliter huiusmodi hermaphroditus. Sic Gaspar Hurtad. *de irregul. lar. difficul. 14. numer. 52.*

Est irregularis. Quia hæc monstruositas indecentiam scientibus non mediocrem exponit. Ita Bonac. *to. 1. d. 7. q. 2. pun. 2. n. 15.* Suar. *d. 51. sect. 1. n. 1.* Glof. & Archid. *ad c. 3. rellis. v. Hermaphroditus. 4. q. 3.* Nauar. *sum. c. 27. num. 203.* & conf. *8. de etate, & qual. ordinan. l. 1.* Sayr. *thes. c. 8. n. 24.*

Negare non potest, eam monstruositatem, si nota sit, magnam indecentiam continere. Vnde probabilior longè secundam sententiam.

Secl. II. De Irregularitate Dubia, 349

entiam esse existimo addens, in hoc defectu nullum alium à Pontifice posse dispensare. Auila p.7.d.3. dub.5. alios referens.

DVBIVM XXXIX.

Patiens defectum impediens Altaris ministerium, potestne alios Ordines, à quorum usu ex vi talis defectus impeditus non est, suscipere?

Minimè priuat. Quia esto ab actuali ministerio in his testibus remoueat agrotus, seu defectum patiens, non tamen inibi beneficio priuatur. Ita Suar. d.51. sect.2. n.18. & alij. Hoc quidquid repugnet, Glossa, puto esse asserendum. Nam si Pontifex vellet agrotum huiusmodi non solum ab Altaris ministerio, sed à beneficij possessione priuare, proculdubio exprimeret.

DVBIVM XLI.

Potestne Episcopus in Irregularitate ex defectu corporis dispensare cum Religioso, qui huiusmodi afficitur defectu?

Certum est hac irregularitate supposita solius Pontificis esse in illa dispensare. Nauar. sum. c.27. n.200. Suar. d.51. sect.2. n.18. Auila p.7.d.3. dub.3. Couar. Clement. Si furiosus, p.1. num.7. Querierim vero, an Episcopus possit cum Religioso huiusmodi defectu laborante dispensare?

Potest quidem. Quia ob illius status perfectionem, & decentiam videtur Pontifex conuiuere, vt dispensatio ab Episcopo impetrari possit, ne cogatur Religiosus extraordinariis curis implicari, vt à Pontifice dispensatio valeat obtineri. Sic Syluest. Irregularitas, q.vlt. Tabie. & Rosella ibid. Auila p.7.d.3. dub.1. Maior. de irregul. l.1. c.14. n.15. & alij, quos citat Sayr. l.6. thes.c.2. fine.

Minimè potest. Quia nullibi Episcopis talis facultas dispensandi inuenitur. Ita Laym. l.1. rr.5. p.5. c.7. n.3. Palao de cens. d.6. pun.11. n.6.

Profecto non videtur, quoniam fundamento primæ sententiæ odores nitantur. Imo crediderim Pontificis contrariam voluntatē exprimi, dum omnibus ferè Religionibus priuilegium impertitus est, vt Prælati Regulares cum suis subditis dispensare in hoc defectu possint, maxime cum Ordinationem subsequitur. Si autem Episcopis hæc esset potestas, hand ita necessarium esset præfatum Religionum indultum.

CAPVT XX.

Circa Irregularitatem profluentem ex proprij corporis mutilatione.

DVBIVM XLII.

Vt quis irregularis sit ob proprij corporis mutilationem, necessariumne est vt tam culpa, quam ipsa parvis abscissio nota sit?

Vi partem sui corporis etiam vsum corporis non impediens, sibi per indignationem

219
Non priuatur

210
Hoc dicendum.

221
Status questionis.

222
Potest quidem.

223
Non potest.

224
Hoc mihi certum.

213
Certa suppono.

214
Potesť suscipere.

215
Suscipere non potest.

216
Hoc eligo.

217
Nonnulla suppono.

218
Priuat equidem.